

Svati, ki so pri ženinu nočili, grejo z deveri in nevesto in z drugimi dekleti po vode k naj boljemu studentu. Fanti streljajo iz pušk, dekleta pa pojejo na pare razne pesmi, na priliko:

Snaha naša rano podranila
Z deverimi na vodo studeno,
Srečala jo dva sokola siva,
Dva sokola od očin'ga dvora,
Vidila ju naša snaha draga,
Vidila ju, pa ju poznavala,
Sokol'ma se smerno priklanjala.
Ko sta vid'la dva sokola siva,
Eden graje, drugi pregovarja
Snahi naši sta tak govorila:

Ko pridejo k vodi se
Na jezeru hladna voda,
Kjer neveste se shajajo
Vse neveste in deklice,
Med njimi je naša snaha,
Na glavi ji zlata krona,
Dve žnorici od bisera
In dva kodra suh'ga zlata
In dve peri čanbolove;
V vodo se pogledala,
V vodo ji krona pala
In dve žnori od bisera
In dva kodra suh'ga zlata
In dve peri čanbolove.

Na vodi natoči snaha verč (bokal) vode in daje iz njega piti vsim, ki so z njo, never pa ji persne trikrat vode po persih. Po tem piyejo rakijo sabo prinešeno, in nevesta se ljubi z vsimi. Vernivši se iz vode nosi snaha poln verč vode, dekleta pa pojo:

Snaha naša rano podranila
Z deverimi na vodo studeno,
Da prinese u dvor vode hladne.
Ko je Stana u dvor se vernila,
V dvoru je vsim srečo delila. **S**vekarom da daleko spremenje,
Svekervam pa neodgovarjanje,
Vsim deverom hitro poslušanje,
In jetervam čedno milovanje,
Z ovam svojim čedno dočekanje.

„Oj tako ti, lepa naša Stana!
Tvoja te je mati pozdravila,
Poslala naj, da te uprašamo:
Alj ti dobro pri Kostu in lepo“.
Mlada Stana medro odgovarja:
„O tako mi, dva sokola siva!
Pozdravite mojo milo mater,
Prav ji bota, ljubea, povedala,
Pri Kostu je dobro mi in lepo
Slično mi je, vse mi srečno bilo“.

poje ta pesem:
Ko to vid'la snaha naša,
Hitro brate dozivala:
„S ščitom vodo izsekajte,
Z mečem travo pokosite“.
Ko so snaho brati čuli,
Ščitom vodo so izekli,
Z mečem travo pokosili,
Zlato krono izvadili.
Dve žnorici od bisera
In dva kodra suh'ga zlata
In dve peri čanbolove,
Pa jih snahi darovali.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Ljubljane. Prečastiti škof g. Baraga so včeraj zjutraj zapustili Ljubljano in se po železnici podali k lavantinskemu g. knezoškofu Slomšeku v Št. Andrej, od kodar grejo na Dunaj in čez neke tedne nazaj v severno Ameriko med Indijane. Milo je bilo visoke časti vrednemu gospodu zapustiti svojo domovino, ktere morebiti ne bojo več vidili, ki pa jih bo vedno v serčnem spominu ohranila. Ž njimi sta šla sedmošolec Arko in bivši bogoslovec Pirc; za njimi pa grejo nek 3 duhovni, eden iz krajske, dva iz lavantinske škofije (tudi Krajnca). — Pretekli teden je bila v Ljubljani baronovka Ida Reinsberg - Düringsfeldova, ki je v letu 1851 na svetlo dala venec českih narodnih pesem prav lepo in mično prestavljenih v nemški jezik pod naslovom „Böhmishe Rosen“; ker se je naučila tudi jugoslovenskih jezikov, bo dala tudi venec jugoslovenskih narodnih pesem na svetlo in iz tega namena je bivala s svojem možem in sinčikom čez leto v Dubrovniku; je bila v Celovcu in v Ljubljani in gré drugo leto v Zagreb. Vsa nadušena je slavna gospá za jugoslavenske pesmi. To je pač veselo za nas, da tudi Nemci zmiraj bolj spoznavajo lepoto našega jezika in duha, ki živi v pesmih naših.

Novičar iz mnogih krajev.

Po naj višjem sklepu bo velika obertnijska razstava na Dunaji leta 1859. — Ker je za državni zajem čez 50 milionov še 141.500 fl. podpisanih, bo tisti, ki je vzel 300 akcij, eno manj dobil. Pri dunajski banki se je od tega zajema spečalo 28 mil., pri ministerstvu dnarstva 15 mil., pri deželnih

cesarskih kasah okoli 7 mil. — Po razglasu c. k. ministerstva je bil celi znesek cesarskega papirnatega dnarja konec mesca februarja 149 mil. 880 601 fl., — za 998.821 fl. več kakor mesca januarja. — Na Dunaju delajo za slovesno obhajanje cesarjeve ženitve prihodnji mesec take priprave, da enake svičanosti na Dunaji še nikdar ni bilo. — Ban horvaški je ukazal, da od 1. aprila mora po vseh gostivnicah v mestih, tergih in poleg velike ceste povsod tarifa za ceno jedil biti, ki je poterjena od dotične gospiske. — Na Poljskem so jeli vosek takoz belo smolo in grahovo in bobovo moko mešati, da je vlada ukazala ostro to goljusijo zasledovati. — V popisu Dunajske bolnišnice beremo čudno prigodbo, da je leta 1852 neka Štajarka, iz namena se končati, požerla v 4 dnih 405 šivank, ktere ji je pa zdravnik čisto iz života spravil; bile so vse černo zarujevele. — Iz Turčije ni od vojske še nič posebnega; govorilo se je, da je 45.000 Rusov pri Isakči čez Donavo v Bulgarijo planilo; pa ni res; gotovo pa nek je, da Rusi že zlonamerjajo čez Donavo v Turčijo udariti. Kolikor manj je pa dosihmal imenitnega od vojske, toliko več bobnì po svetu razodeva tistih pomenkov, ki jih je imel car rusovski s poslancem angležkim v Petrogradu od januarja do aprila lanskega leta, in ktere je zdaj ministerstvo angležko na beli dan dalo. V teh govorih naznanja car, da se bliža konec Turčíi, in da bi prav bilo, da bi se rusovska in angležka vlada (za druge vlade car nič ne mara), ob pravem času popolnoma zedinile: kako bi se pokopal mrtvi mož (tako imenuje rusovski car Turčijo). Ker pa car ni pri angležki vladi nič opravil po volji svoji, se je vernil na francozko vlado, in ker mu je tudi tukaj spodeljelo, je v poslednjem pomenku rekel angležkemu poslancu: „Evo! ako hočete vojsko, naj pa vojska bo! Al vedite, da jo bodem začel z milionom vojakov; ako ukažem, jih bo 2 miliona; ako pa bom prosil, jih bo 3 milione“. — Iz terdnjave Koróne (Kronstadt) je nastavljenih 800 velicih topov, ki molijo svoje žrela na morje, sprejeti angležko-francozke barke, ki se že precej bližajo temu nevarnemu kraju, kjer bo strašna vojska. Angležko brodovje je bilo 25. t. m. blizo Niborga v velikem Beltu. — V gerški kraljevini se množí duh za vstajo zoper Turke tako, da ga vlada skor ne bo vkrotila. — Naša vlada upa, se s prusko popolnoma zediniti; osnova edinstva še ni znana. — Turški mufti (izlagavec kórana) se nek obotavlja dovoliti v osvobodenje kristjanov na Turškem; pa se bo moral nehotoma vdati; pri Bogu je milost! — Rothschild je prevzel Turkom nakloniti zajem 20 milionov fl. — Omenimo še, da v Parizu so imele bukve na svetlo priti pod imenom „nov zemljovid Europe“, od katerih se pravi, da jih je sam cesar Napoleon spisal; v teh bukvah se razkladajo sanje nove Europejne, sostave in dežel, in Rusom namerja nekaj sila novega, rekoč: „pred vsem je treba, da se Rusi pahnejo iz Europe v Azijo, deleč čez njih sedanje meje!“

Današnjemu listu

je pridjana 15. pôla „občne zgodovíne“.

Stan kursa na Dunaji 27. marca 1854.						
Obligacije deržavnega dolga	5 %	80 $\frac{1}{2}$	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	77 $\frac{3}{4}$	fl.
	4 $\frac{1}{2}$ "	71 $\frac{3}{4}$	"	Windišgrac.	20	"
	4 "	66 $\frac{1}{2}$	"	Waldstein.	20	"
	3 "	52 $\frac{1}{4}$	"	Keglevičeve	10	"
	2 $\frac{1}{2}$ "	41 $\frac{1}{2}$	"	Cesarski cekini	6 fl.	26
Oblig. 5 % od leta 1851 B	105		"	Napoleondor (20 frankov)	11 fl.	1
Oblig. zemljиш. odkupa 5 %	79		"	Suverendor	18 fl.	40
Zajemi od leta 1834 . .	201		"	Nadavk (agio) srebra:		
" " 1839 . .	113		"	na 100 fl. .	38 fl.	